

Gudrās pūces Šarlotes otrā bibliotēkzinību stunda

Novembrī Gudrā pūce Šarlote atkal gaidīja ciemos savus draugus no bērnudārza grupiņas „Zīļuki.” Bērni nāca smaidoši un ar skaļu – Labrīt! Viņi taču ciemojās pazīstamā un jaukā vietā - Sauriešu bibliotēkā.

Vispirms pārrunājām iepriekšējā nodarbībā apgūto. Jāslavē zēni un meitenes par pareizajām atbildēm uz visiem bibliotekāres jautājumiem - par sasveicināšanos atnākot un aizejot, par sarunām klusā balsī, par vēršanos pie bibliotekāres jebkurā jautājumā un par savas vajadzības izsacīšanas formu, par attieksmi un izturēšanos pret grāmatām, par grāmatu laicīgu atdošanu bibliotēkā. Runājot par grāmatu atdošanu, bērniem tika „likts aiz auss”, ka atnestā grāmatiņa ir jāatdod bibliotekāram rokās, nevis klusi, nevienam neredzot jānoliek plauktā. Tā darot, var kļūt par parādnieku.

Paveroties apkārt, redzams, ka bibliotēkā grāmatas plauktos ir saliktas glītās, kārtīgās rindās un noteiktā secībā. Darba lapās mazajiem vajadzēja atrast slikti, nepareizi novietotās grāmatas un tās izkrāsot. Visātrāk ar šī uzdevuma izpildi veicās Matīsam, Jurim un Melānijai. Malači!

Kopīgi iepazīnāmies ar grāmatu izvietojumu Bērnu stūrītī. Demonstrējums, kā grāmatu var pareizi izņemt no plaukta, un mazie gudrinieki, katrs noskatījis kādu grāmatu, pārbaudīja savas praktiskās iemaņas grāmatu pareizā izgūšanā no plaukta. Daži zēni zināja, ko viņi grib - grāmatas par Gregu, bilžu ābece. Bija redzams nevilto prieks un sajūsma, kad grāmatas nokļuva bērnu rokās. Tās tika šķirstītas un aplūkotas, arī apmīļotas. Bibliotekārei bija jāatbild uz jautājumiem, kas jādara, lai grāmatas varētu ņemt līdzi uz mājām.

Pēc labi padarīta darba un iegūta dvēseles prieka, našķējāmies ar gardajām „Laimas” konfektēm.

Gudrā Pūce Šarlote apņēmusies nākošgad turpināt bibliotēkzinību stundas mazajiem bērniem. Bibliotēkā ir vēl tik daudz interesantu un gudru lietu, par kurām bērniem ir jāuzzina.

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/gudras-puces-sarlotes-otra-bibliotekzinibu-stunda>

Aija Sausiņa, Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(23.11.2012.)

Konkurss „Vai pazīsti Latvijas pilsētu un novadu ģerboņus” Sauriešu bibliotēkā

Es dzīvoju zemē,
kur Daugava viļņus uz jūru nes,
kur māju logos uguns deg,
kur miglas vāli tik balti,
kur ābeļdārzos āboli smaržo,
kur ceriņos meklējam laimi
kur dārzos visskaistākās puķes zied
kur jāņugunis nenodziest un gulbji kā padebeši peld,
kur brīvība smaržo un nākotne sauc.
Es dzīvoju zemē, ko par Latviju sauc.
(Autors nezināms)

Novembrī svinam Lāčplēša dienu un Latvijas dzimšanas dienu. Par godu šiem svētkiem, Sauriešu bibliotēkā pulcējās Stopiņu pamatskolas 5.,6. un 7.klases komandas, lai parādītu savas zināšanas par Latvijas pilsētu un novadu ģerboņiem.

Pasākuma sākumā iepazīnāties ar Ģerboņa likumu, kurš nosaka arī, ka ģerboni nedrīkst izmantot bez ģerboņa īpašnieka atļaujas. Taču likumā ir teikts, ka ģerboni bez tā īpašnieka atļaujas drīkst izmantot kā ilustratīvu vai izziņas materiālu. Kopā ar bērniem sākām izziņāt šo daudzveidīgo, taču stingri reglamentēto, bet krāsaino pasauli.

Mājas darbā katra klase bija sagatavojusi prezentāciju par savas izvēlētās pilsētas ģerboni, ar skaidrojumu – kāpēc tieši šo. Jaunākie - 5.klase stāstīja par gudro Madonas gaili, 6.klase Līgatnes ģerboni bija uzzīmējuši paši un aizrautīgi priecājās par Līgatnes dabu, kas redzama arī pilsētas ģerbonī. 7.klase vēstīja par čaklajiem Viļāņiem, kas savas pilsētas ģerbonī likuši darbīgo bitī.

Ar lielu interesi un azartu komandu dalībnieki pildīja rakstisko uzdevumu, kur vajadzēja atpazīt 20 Latvijas pilsētu ģerboņus. Uzdevums sastādīts tā, lai, arī nezinot visus ģerboņus, bet zinot Latvijas pilsētu nosaukumus un loģiski domājot, uzdevumu ir iespējams sekmīgi veikt. Patīkami pārsteidza 5.klases bērni, kas draudzīgi, visiem sadarbojoties, aktīvi domājot, ļoti labi tika galā ar visu, tikai pavisam nedaudz atpaliekot no lielajiem - 7.klases komandas.

Pēdējā uzdevumā komandām vajadzēja padarboties ar melnbaltu Stopiņu novada ģerboni, dodot tam atbilstošu zilo un zelta krāsu. Vēlāk bērni jokoja, ka bibliotēkā uz sienas redzams „špikeris”- novada svētku plakāts.

Par uzvarētāju tika atzīta 7.klases komanda, tikai nedaudz atpalika 5.klase, savukārt 6.klase tika uzteikta par mājās sagatavoto Līgatnes prezentāciju. Visi malači!

Visi kopā paplašinājām savu redzesloku, rosinot interesi par heraldiku un Latvijas pilsētām, veicinot integrāciju un patriotisko audzināšanu. Mēs dzīvojam zemē, ko par Latviju sauc!

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/vai-pazisti-latvijas-pilsetu-un-novadu-gerbonus>

Aija Sausiņa, Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(14.11.2012.)

Sauriešu bibliotēkā Gudrā Pūce Šarlote aicina bērnus uz bibliotēkzinību stundām

Bieži ir redzēts, ka pieaugušie, ienākot bibliotēkā izskatās nobijušies un apjukuši. Viņi patiešām ir samulsuši, jo ir nonākuši svešā un nezināmā pasaulē, un nezina, ko no šīs vietas var sagaidīt. Tāpēc Gudrā Pūce Šarlote, kas iemājojusi Sauriešu bibliotēkā, nolēma kaut ko darīt lietas labā un uzrakstīja ielūgumus maziem bērniem, kas reiz kļūs pieauguši, uz bibliotēkzinību stundām.

Pirmie ciemos pie Šarlotes atnāca Sauriešu bērnudārza vecākās grupiņas „Zīlūks” bērni. Kopīgā pastaigā tika iepazītas bibliotēkas telpas. Pārsteidzoši interesantas izvērtās diskusijas ar 5-6 gadīgajiem mazuļiem par bibliotēku un grāmatām. Bērniem ir pazīstami tādi jēdzieni kā „aizņemties” (kas raksturo bibliotēkas galveno atšķirību no grāmatu veikala), „gudrība”, „zināšanas”, „lasītprasme”. Sarunājoties, apskatot dažas krāsainas, skaistas grāmatiņas un aizpildot sagatavoto darba lapu, viņi uzzināja par svarīgākajām bibliotēkas funkcijām un grāmatu lielo nozīmi jebkura cilvēka dzīvē. Pasākuma otrā daļa bija veltīta galvenajām uzvedības normām bibliotēkā - pieklājībai un saudzējošai attieksmei pret grāmatām.

Pēc dažām dienām bibliotēku apciemoja Stopiņu pamatskolas 1.klases bērni. Nodarbība ar viņiem notika bilingvāli. Bērni klausījās bibliotekāres stāstīto latviešu valodā, bet klases audzinātāja tulkoja krievu valodā. Skolēni, tāpat kā bērnudārza bērni, sadedušie ķēdītē un ar izsaučieniem: „O, cik daudz grāmatu!”, izstaigāja bibliotēkas telpas. Sarunā ar „lielajiem” bērniem par bibliotēku jau vairāk tika pieminēti datori, grāmata tika raksturota kā zināšanu devēja. Bija patīkami dzirdēt, ka visiem bērniem, izņemot pāris zēnus, vecāki ir lasījuši vai joprojām lasa priekšā grāmatas. Atbildi uz galveno jautājumu, ar ko bibliotēka atšķiras no grāmatu veikala, mēs noskaidrojām kopīgi. Bērni apsolīja to izstāstīt arī saviem vecākiem. Visi kopā pārrunājām uzvedības normas bibliotēkā, iepazīnāmies ar tādu lietu bibliotēkā kā Abonements, praktiski pamēģinājām to lietot. Ļoti interesanta bija praktiskā nodarbība, kā pareizi izņemt grāmatu no plaukta. Vai nav dīvaini - 16 bērni vienlaicīgi pareizi izņēma katrs pa grāmatai no bērnu stūrīša grāmatu plauktiem, bet grāmatu rindas nav sagāzušas.

Abu pasākumu dalībnieki iepazīs ar bibliotēku un tās darbību, redzēja, cik daudz skaistu, krāsainu un gudru grāmatu ir bibliotēkā. Bērni guva izpratni par to, ka bibliotēku bez maksas izmanto un tajā lasa grāmatas ļoti daudzi cilvēki.

No 35 abu pasākumu dalībniekiem 15 atzina, ka bibliotēkā ir pirmo reizi. Tas, ka viņi pabijuši šeit, priecē un dod cerību, ka bērni arī turpmāk atradīs ceļu uz savu bibliotēku.

Gudrā Pūce Šarlote ir ieplānojusi turpināt bērniem mācīt bibliotēkzinības. Uz tikšanos bibliotēkā!

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/gudras-puces-sarlotes-pirmas-bibliotekstundas>

Aija Sausiņa, Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(24.10.2012.)

Dzejas dienas 2012 Sauriešu bibliotēkā

Maza mana tēvuzeme
divu roku platumā
mīļa mana tēvuzeme
divu roku siltumā
dziļa mana tēvuzeme
visa mūža garumā
(Knuts Skujenieks)

Katru gadu septembrī Latviju pāršalc Dzejas dienas. Sauriešu bibliotēkā Dzejas dienu pasākums bija veltīts mūsu Latvijas lielajai jubilejai nākamajā gadā - 95.dzimšanas dienai. Tajā piedalījās Stopiņu pamatskolas skolēni, vecāki, skolotāji, novada domes un sabiedrības pārstāvji.

Svinīgi saposušies daiļlasīšanas konkursa „Manai Latvijai” 14 dalībnieki (4.-8.klases skolēni) izskatījās satraukti, jo konkurss paliek konkurss un tā ir cīņa par uzvaru. Bērnus nomierināt steidza Latvijas Universitātes Baltu filoloģijas maģistratūras studente Ieva Nagle, kas vienkāršā un saprotamā formā pastāstīja par to, kāpēc un kā dzejnieks rada savu darbu - dzejoli. Ļoti sirsnīgi un aizkustinoši izskanēja dziesma par Rīgu Sauriešu muzicējošās un dziedošās ģimenes Ineses un Kristapa Gaiļu izpildījumā. Konkursa dalībnieki bija izlozējuši uzstāšanās kārtības numurus, iepazinušies ar žūriju, kurā šoreiz nebija neviena skolotāja, un uzzinājuši vērtēšanas kritērijus. Bērni bija sagatavojuši tematikai atbilstošus Māras Zālītes, Pētera Brūvera, Ojāra Vācieša un citu latviešu dzejnieku darbus. Runājot dzeju tika padomāts, lai latviešu valoda, kas daudziem klātesošajiem nav dzimtā valoda, plūstu raiti un pareizi, skanētu izteiksmīgi un izjusti. Žūrija vērtēja arī konkursantu labo un stulto stāju. Kad izskanēja visi dzejoļi, žūrijas komisijai nācās krietni papūlēties, lai noteiktu labākos izpildītājus. Savukārt bērni jau varēja atpūsties, klausoties Ineses un Kristapa skanīgajā, sirsnīgajā priekšnesumā, kā arī kopīgi ar viņiem nodziedot vairākas dziesmas.

Žūrija lēma piešķirt vairākas pirmās, otrās un trešās vietas. Sveicam daiļlasīšanas konkursa „Manai Latvijai” uzvarētājus!

Diplomus par pirmo vietu saņēma:

Viktoriņa Šestakova
Oksana Alksne
Anastasija Kapica
Marija Smirnova

Diplomus par otro vietu saņēma:

Daniels Veidenbaums
Ilja Andrejevs
Jānis Tjutjunovs

Diplomus par trešo vietu saņēma:

Sintija Gruzdule
Jekaterina Paukova
Viktoriņa Kotkova

Atzinības rakstus saņēma:

Karolīna Šendele

Jeļizaveta Proglada
Daniels Tarnavskis
Milana Peciņa

Liels paldies visiem konkursa dalībniekiem un sadarbības partnerim - latviešu valodas skolotājai Valentīnai Greiškānei par ieguldīto darbu. Mīļš un sirsnīgs paldies brīvprātīgajiem palīgiem: Ievai par nesavtīgu atbalstu, Kristapam un Inesei par visiem dāvāto burvīgo un skanīgo prieku. Liela pateicība novada domes priekšsēdētāja vietniecei Vitai Paulānei par aktīvo, mērķtiecīgo darbību žūrijas komisijā un par sniegto praktisko un morālo atbalstu pasākuma norisē.

Uz tikšanos nākošajos bibliotēkas rīkotajos pasākumos!

Daiļlasīšanas konkursa fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/dzejas-dienas-2012>

Aija Sausiņa, Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(26.09.2012.)

Atmiņu stāsti Sauriešu bibliotēkā

Bibliotēkā ir viesojušies pirmie divi „Atmiņu stāsti” dalībnieki.

Pie smaržīgas tējas tases intervijas formā savās atmiņās dalījās bijusī Stopiņu bibliotēkas vadītāja Staņislava Kuzmina. Viņa atcerējās, ka savu darbu ir pārņēmusi no Lidijas Vecvagares. Daudzi fakti, skaitļi un nosaukumi ir gaisuši no sirmās kundzes atmiņas, taču viņa pauda atziņu, ka mainījusies ne tikai dzīve, bet arī paši cilvēki. Arī bibliotēkas mainās un iet līdzī straujajam dzīves tempam.

Nākošais intervijas dalībnieks Voldemārs Šteins pārsteidza ar savu fenomenālo atmiņu un raito, interesanto stāstījumu. Vai kāds cits vēl atceras autobusa, ar kuru varēja aizbraukt no Sauriešu ģipša izstrādājumu rūpnīcas ciemata, tautā saukta par Šmitu, uz galvaspilsētu, numuru. Cik daiļskanīgi bija šejienes pirmo padomju kolhozu nosaukumi - „Juglaskrasti” un „Dzintarzemē”, un cik slikti šejieniešiem klājies vēlākajā „Leņina ceļā”, kas bija viens no sliktākajiem kolhoziem Rīgas rajonā. Un vēl un vēl.....gandrīz divu stundu garumā.

Liels, sirsnīgs paldies Staņislavai Kuzminai un Voldemāram Šteinam par ziedoto laiku un neatkārtājamo stāstu izstāstīšanu.

Sagatavošanas procesā ir tikšanās ar nākošajiem interviju dalībniekiem.

Šobrīd stāsti ir pieejami tikai audio formātā, ar laiku tie tiks digitalizēti un teksts lasāms.

Aija Sausiņa, Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(07.09.2012.)

Bibliotēkas draugu klubiņa tikšanās jūnijā Sauriešu bibliotēkā

Bibliotēkas draugi bija sapulcējušies ne vien uz tikšanos vienam ar otru, bet lai satiktu veco draudzeni suņu meiteni Loti, kas dzīvo animācijas filmiņā „Lote un mēnessakmens

noslēpums". Kopā sanākšanas prieks, gardas zemenes un ķirši, krāsainā un interesantā filma aizrāva visus. Arī tos, kas ikdienā nerunā latviešu valodā. Tā bija ļoti laba latviešu valodas apgūšanas skola.

Pēc filmiņas noskatīšanās visi tika rosināti izteikt savas emocijas, izjūtas un pārdzīvojumus par redzēto. Lielākie bērni rakstīja sacerējumu, bet mazākie sacentās zīmēšanā. Zīmētāji centās pārzīmēt paraugā redzamo Lotes portretu. Viņi parādīja apskaužamu centību un prasmes. Savukārt lielāko bērnu nelielajās esejās, varēja izlasīt daudzas viņu pārdomas: par draudzību, ko Katerīna nosauca par dārgu dāvanu, par palīdzību citiem, par to, ka Valērija gribētu līdzināties filmas varonei Lotei, jo arī viņai patīk palīdzēt citiem, bet Artūrs gribētu piedalīties Lotes piedzīvojumos. Ikvienš atrada kādu rakstura īpašību vai notikumu, kas viņu satuvināja ar jauko, sirsniņo, izpalīdzīgo, bet arī piedzīvojumus alkstošo Loti. Tātad notikusi patīkama, rosinoša un garīgi bagātinoša draugu tikšanās.

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/tiksanas-bibliotekas-draugu-klubina>

A.Sausiņa

(25.06.2012.)

Maijā "Velniņi" draiskojās Sauriešu bibliotēkā

Kādā tumšā, tumšā..... patiešām tumšā, jo tajā dienā visā Sauriešu ciematā nebija elektrība. Tātad kādā tumšā bibliotēkas, ai- nē, elles kaktā, kur elles katlu simbolizēja sveces liesmiņa, maziem un melniem, bet zinātkāriem velniņiem radās vecā vēlēšanās- paraudzīties uz pasauli, kas bija tur aiz vārtiem un par kuru viņi tik daudz bija dzirdējuši. Velniņu lomās iejutās ducis Stopiņu pamatskolas 5., 6.un 7.klases skolēnu. Klusi, klusi garām skaļi krācošam elles sargam velniņi aizlavījās līdz vārtiem (kas bija bibliotēkas iekšējās durvis), prata vārtus atvērt un nokļuva citā- daudz košākā un jaukākā pasaulē, kā viņu dzimtā elle.

Cilvēku pasaulē velniņu vadību uzņēmās prasmīgā latviešu valodas skolotāja Valentīna Greiškāne. Mazajiem nerātņiem bija jāatbild uz dažādiem skolotājas jautājumiem un sīki jāizstāsta par saviem plānotajiem nedarbiem. Neizpalika arī jautājums, kāpēc velniņi tā gribēja darīt, un kāpēc daudzas lietas viņiem neizdevās. Kopīgs secinājums: skolā ir jāapgūst zināšanas, lai neiznāk tā kā mazajiem velniņiem – par jēriņiem prata pārvērsties, bet kā tikt atpakaļ, to savā skolā nebija iemācījušies.

Bibliotēkas viesiem bija uzdots sagatavot mājas darbu. Divas velniņu komandas rādīja savus improvizācijas uzvedumus, kādas blēņas mūsdienās velniņi varētu veikt bibliotēkā. Bibliotekārei par lielu un, jāsaka, patīkamu pārsteigumu mūsdienu velniņi bija ņēmuši piemēru no Blaumaņa varoņiem. Visi viņu stiķi bija ar labvēlīgu rezultātu bibliotēkai. Vai tad nav jauki, ja kāds, izgāzis veselu spaini ūdens, uzslaukot to izmazgā grīdu, vai, ar domu sacelt putekļu mākonī, noslauka putekļus no grāmatām. Derīgi velniņu darbi. Bibliotekāre vēlējās uzzināt, kas būtu jādara, ja palaidnieki tomēr būtu izmētājuši bibliotēkas grāmatas. Protams, grāmatas jāliek atpakaļ plauktos. Bibliotekāre izstāstīja galvenos principus, kā plauktos tiek kārtotas grāmatas. Arī to, ka labi jāzina alfabēts. Bibliotēkai ir vajadzīgi izglītoti lasītāji, kas paši spēj orientēties bibliotēkas grāmatu krājumā.

Pasākuma noslēgumā velniņi bija pārtapuši atpakaļ par parastiem cilvēkbērniem, kas arī mēdz draiskoties un blēnoties. Pateicībā par jauko pasākumu, komandas saņēma spēles, kuras spēlējot ir jādoma. Paldies skolotājai par skaistajiem plakātiem. Ir doma šādu sadarbību turpināt un attīstīt, abpusēji mācoties. Lai skolēniem jauks vasaras brīvlaiks un atliek brīdis arī grāmatai!

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/velnini-draiskojas-sauriesu-biblioteka>

Aija Sausiņa, bibliotekāre

(29.05.2012.)

Zīļuki Sauriešu bibliotēkā spēlē Bibliotēkas spēli

Zīļuku pavasara sezonas pēdējā viesošanās Sauriešu bibliotēkā sākās aktīvi un rosīgi. Vispirms noskaidrojām, vai visi prot lasīt, skaitīt un pazīst krāsas. Bez šīm prasmēm spēlē nevarēja piedalīties. Izrādījās, ka daži jaunākie tikai sāk mācīties lasīt, toties viņi pazīst krāsas vai prot skaitīt. Spēle varēja sākties. Saskaitījāmies, dalījāmies komandās, komandas izvēlējās kapteiņus. Kapteiņi savukārt izlozēja komandas žetonu krāsu. Tā Reiņa komanda kļuva par oranžo komandu, Kristera par dzelteno, Arinas par rozā, bet Adriannas par zaļo komandu. Komandas kapteiņi saņēma piespraudes ar savas komandas krāsai atbilstošu zīmējumu, bet pārējie komandas dalībnieki žetonus savas komandas krāsā. Visiem dalībniekiem ļoti uzmanīgi bija jānoklausās veicamais uzdevums, jo uzvarēs komanda, kura pirmā paveiks visu. Uzdevums bija ļoti grūts. Ieejot ar komandas krāsām iezīmētā ejā (starp grāmatu plauktiem), bērniem grāmatu plauktos bija jāatrod četras grāmatas ar komandas krāsas uzlīmi. Grāmatas jānes uz savu komandas galdu, kurš arī jāatrod, jo uz tā ir jābūt tādām pašām zīmējumiem kā komandas kapteiņa piespraude. Vajadzēja atrast to, kas paslēpts katrā grāmatā. Izstāstījusi uzdevumu, bibliotekāre ar komandu kapteiņiem devās izlūkos, lai atrastu katras komandas eju, un kapteiņi iegaumētu, kur viņiem jāved sava komanda. Uzmanību, gatavību, starts! Mazie oranžie, dzeltenie, rozā un zaļie naski sekoja saviem kapteiņiem. Paskat, tikai pēc dažām minūtēm dzeltenie nāca ar grāmatām rokās un sameklēja savu galdu (varbūt tāpēc, ka viņu grāmatām bija vispilgtākās uzlīmes). Izrādās – katrā grāmatā paslēpta aploksne, bet katrā aploksnē dažādi krāsaini burtiņi. Burti bija jāsaliek pa krāsām un no vienas krāsas burtiem jāizveido vārds. Arī tas vēl nebija viss, jāizdomā teikumi ar katru no šiem vārdiem. Pie vārdu salikšanas ķērās arī pārējās komandas, bet dzeltenā komanda ar savu kapteini Kristeru priekšgalā izrādījās visātrākie un arī visdisciplinētākie. Viņi visus uzdevumus veica pirmie un kļuva par spēles uzvarētājiem. Urā! Ļoti centās arī pārējās komandas un visus uzdevumus izdevās sekmīgi izpildīt. Pateicībā par veiksmīgo piedalīšanos spēlē, kā arī par interesanto visas sezonas (no oktobra līdz aprīlim) sadarbību Zīļuki saņēma minigrāmatiņas. Izlozes kārtībā - metot metamo kauliņu - visi spēles dalībnieki, sākot ar uzvarētāju komandu, ieguva mazās grāmatiņas par Maugli, Ērkšķrozīti, Pelnrušķīti, Sarkangalvīti, Trīs sivēniņiem vai Vilku un septiņiem kazlēniem. Lai labi lasās par šiem brīnišķīgajiem varoņiem! Sirsnīgs paldies arī audzinātājām Terēzei un Renātei par aktīvu līdzdalību visos mūsu pasākumos.

Atliek novēlēt veiksmi visiem lielajiem Zīļukiem, kuri septembrī dosies uz skolu, lai turpinātu augt par lieliem ozoliem. Bibliotēka gaida visus bērnus atgriežamies kā savus lasītājus.

Fotogalerija: <http://stopini.lv/lv/kultura/sauriesu-biblioteka/galerijas/galeriju-arhivs/ziluki-spele-bibliotekas-speli>

Aija Sausiņa,
Sauriešu bibliotēkas bibliotekāre

(23.04.2012.)

Zīļuki Sauriešu bibliotēkā klausās par Iellīti Lolīti

Pienācis pavasaris, tuvojas vasara. Daļa no Stopiņu pamatskolas pirmsskolas izglītības iestādes grupiņas "Zīļuki" bērniem rudenī uzsāks savas skolas gaitas, tāpēc nodarbībās bibliotēkā turpinām attīstīt un nostiprināt skolai nepieciešamās iemaņas.

Viena no grūtākajām prasmēm ir klausīšanās, tādēļ bērniem uzmanīgi bija jāklausās gan dzejoļi, gan dziesmiņas. Jāklausās tik uzmanīgi, lai nobeigumā varētu atbildēt uz jautājumiem par dzirdēto. Dziedājums un deklamācija neatkārtojamās Veras Singajevskas izpildījumā. Skanēja gan Raiņa, gan Jāzepa Osmaņa, gan Kārļa Skalbes dzejoļi bērniem un dziesmas ar Arvīda Žilinska, Elgas Īgenbergas mūziku.

Jautājumu un atbilžu daļā izrādījās, ka ne visi bija uzmanīgi klausījušies. Paši uzmanīgākie varēja ar lepnumu atbildēt uz jautājumiem, kas ir Lolīte un ko viņa dara.

Visiem bija patikuši dzejoļi par slinko Jānīti un brālīti Kārlīti, jo grupiņā ir puīši ar šādiem vārdiem. Zvirbuļu kauja, Gotiņas (kuras arī konfektes), Pasaka par jūras braucieniem - par šiem darbiņiem bērni zināja pastāstīt visvairāk.

Kopīgi secinājām, ka klausīties mums vēl ir ļoti jāmācās.

Nākošajā tikšanās reizē, kas būs pēdējā šajā sezonā, Zīļuki spēlēs Bibliotēkas spēli, tā būs viņu lasītprasmes un dažu citu zināšanu pārbaude.

Aija Sausiņa, bibliotekāre

(27.03.2012.)

Zīļuki min mīklas

16.februārī

plkst.10:00 bibliotēkā, uz pasākumu "Mini manu mīklu", pulcējās Stopiņu pamatskolas PII grupas „Zīļuks” bērni.

Interesanti, ko cilvēki darīja sensenos laikos, kad vēl nebija elektrības, televizora, grāmatu un citu mūsdienīgu izklaides veidu. Kā viņi pavadīja savu brīvo laiku? Tā aizsākās saruna par mūsu tautas gara bagātībām- nostāstiem, teikām, spoku stāstiem, pasakām, anekdotēm un arī mīklām. Latviešu tautas mīklas apspoguļo mūsu senču dziļo izpratni par dabu, par cilvēku, par to abu līdzaspastāvēšanu un mijiedarbību. Valdzina neparastie un poētiskie salīdzinājumi.

Kad ķērāties pie mīklu vācelītes, Zīļuki bija ļoti enerģiski mīklu par dzīvniekiem un dabu minētāji. Tādam mazam un zinošam cilvēciņam ir grūti un gandrīz neiespējami sagaidīt, kad tiks dots vārds, tādēļ atbildes skanēja cita caur citu un gandrīz nepārtraukti. Atbildes bija atraktīvas un izdomas pilnas. Jāsaka, ka dažiem bērniem ir labas zināšanas par dzīvnieku pasauli. Tomēr bija dažas mīklas, kuras gudriniekiem neizdevās uzminēt, tādēļ bija sagatavoti špikeri. Tajos, savukārt, bija divi atbilžu varianti, no kuriem jāizvēlas un jāpamato pareizais. Kāpēc, piemēram, pie griestiem ar galvu uz leju stāv muša un nevis zirgs.

Neliela pauzīte, lai pamieļotos ar lielu, sulīgu ābolu. Pēc tam sekoja bērnu jaunrade. Viņi turpat uz vietas sagudroja fantastiskas, interesantas un arī grūtas mīklas. Tagad savas zināšanas un atjautību demonstrēja audzinātāja Renāte un bibliotekārīte (tā mīļi saka bērni). Kā jūs domājat, kas tas ir: Tikpat slaida kā čūska, bet īsāka. Malači, ja varat šo jauno mīklu atminēt, bet ja gribat uzzināt pareizo atbildi, atnāciet uz bibliotēku.

Ar Zīļukiem šogad pavasarī tiksimies vēl pāris reizes, pirms rudenī daļa no viņiem uzsāks savas skolas gaitas.

(27.02.2012.)